

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobců: a) Ing. David Jánošík, insolvenční správce společnosti SLOT Group,
a. s.
sídlem Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové

b) SLOT Group, a. s.
sídlem Jáchymovská 142, 360 04 Karlovy Vary
zastoupen Ing. Davidem Jánošíkem, insolvenčním správcem
sídlem Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové

c) CEC Praha a. s.
sídlem Pobřežní 18/16, 186 00 Praha 8 - Karlín

proti
žalovanému: Celní úřad pro Moravskoslezský kraj
sídlem Náměstí Svatopluka Čecha 547/8, 702 00 Ostrava – Moravská
Ostrava a Přívoz

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2020, sp. zn. 48537-18/2020-570000-61

takto:

- I. Rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 17. 3. 2020, sp. zn. 48537-18/2020-570000-61 a Opatření o zadržení věci Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 15. 2. 2020, sp. zn. 48537-6/2020-570000-61, se **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit každému ze žalobců a), b) a c) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:*Vymezení věci*

1. Žalobci se podanou žalobou ze dne 14. 5. 2020 domáhali zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, kterým ředitel žalovaného zamítl námitky žalobců a) a b) proti Opatření o zadržení věci učiněné žalovaným dne 15. 2. 2020 (dále jen „Opatření“) v provozovně žalobce b) označené jako „STAR ARENA MĚŠEC“ v Havířově (dále jen „Provozovna“) podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „ZHH“). Žalovaný zadržel zejména technická zařízení a finanční hotovost nacházející se v Provozovně, které sloužily či souvisely s provozováním hazardní hry na základě příslušného povolení uděleného žalobci b) (dále také jen „Věci“).
2. Žalobce a) zdůraznil, že je insolvenčním správcem dlužníka – žalobce b) na základě usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 8. 2019, č.j. KSPL 66 INS 14382/2019-A-14, jímž byl zjištěn úpadek žalobce b). Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2019, č. j. KSPL 66 INS 14382/2019-B-31 byl na žalobce b) prohlášen konkurs. Žalobce a) se tak ve smyslu zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „INSZ“) stal osobou oprávněnou nakládat s majetkovou podstatou žalobce b), a to včetně závodu žalobce b).
3. Žalobce b) je obchodní společností, která byla provozovatelem hazardních her na základě ZHH. Jelikož se všechna opatření uložená celními úřady v rámci kontrol nad dodržováním ZHH týkala věci, které byly součástí majetkové podstaty žalobce b) jako insolvenčního dlužníka, je žalobce b) zastupován žalobcem a), kterému žalobce b) také z procesní opatrnosti udělil plnou moc.
4. Žalobce c) je obchodní společností, která je provozovatelem hazardních her na základě ZHH. Na základě Smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty uzavřené dne 20. 2. 2020 mezi žalobcem a) jako prodávajícím a žalobcem c) jako kupujícím, převedl žalobce a) vlastnické právo k závodu žalobce b) na žalobce c). Závod zahrnuje veškerou podnikatelskou činnost žalobce b). Smlouva nabyla účinnosti dne 1. 4. 2020 poté, co byla uložena do sbírky listin vedené Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 5407 a do sbírky listin vedené Krajským soudem v Plzni, oddíl B, vložka 1208. Jelikož na žalobce c) přešlo k 1. 4. 2020 vlastnické právo k majetku žalobce b), je oprávněn požadovat po třetích stranách plnění pohledávek a nároků žalobce b) coby nabyvatel závodu. Součástí převáděného závodu ve smyslu čl. 2.1 základě Smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty byly též veškeré movité věci, včetně věcí zadržených žalovaným v rámci kontroly

v Provozovně. Jednou z povinností žalobce a) plynoucí z uzavřené smlouvy je předat žalobci c) všechny movité věci, které jsou součástí závodu.

5. Žalovaný odůvodnil Opatření tím, že nabytí důvodné podezření, že provozovaná technická herní zařízení jsou provozována v rozporu se ZHH, když k porušení ZHH má docházet tím, že kontrolovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení dle příslušných ustanovení ZHH. Námitky proti Opatření byly ředitelem žalovaného zamítnuty s odůvodněním, že kontrolovanou osobou předložené znění rozhodnutí o změně provozovatele, tedy rozhodnutí Ministerstva financí ČR ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-3884/2015/34-4 (dále jen „rozhodnutí o změně“) obsahuje nesrovnalosti oproti listině označené shodně, kterou má mít Ministerstvo financí ČR v příslušných spisech. Tato zjištění měla na straně žalovaného vyvolat *důvodné podezření, že v souvislosti s provozováním technických zařízení dochází k porušování zákona.*
6. Žalobci odmítají, že by byl odůvodněn závěr o existenci důvodného podezření, že v Provozovně žalobce b) docházelo k porušování ZHH, tedy k provozování hry, které by nesvědčilo povolení dle ZHH. Žalovanému bylo již v rámci kontroly sděleno a doloženo, že předmětná technická zařízení byla provozována na základě řádného povolení; pracovníkům žalovaného bylo již v rámci předmětné kontroly v Provozovně předloženo rozhodnutí o povolení s doložkou právní moci dne 26. 9. 2015. Z tohoto rozhodnutí jasně vyplývá, že Ministerstvo financí ČR vydalo předmětné rozhodnutí v souvislosti s prodejem závodu společnosti MASOX a. s. a nabytím tohoto závodu žalobce b) s účinností od 1. 10. 2015, a to mj. na základě těchto povolení k provozování sázkové hry :
- rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „IVT SYNOT“
 - rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „APOLLO GAMES VLT“
 - rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 22. 10. 2013, č. j. MF-105176/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „MULTI LOTTO“
 - rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „KAJOT VLT“
- (dále všechna rozhodnutí společně jen „rozhodnutí o povolení“)
7. Přitom z rozhodnutí o změně jednoznačně vyplývá, že se namísto dosavadního provozovatele MASOX a. s. stává provozovatelem sázkové hry povolené mimo jiné na základě a v rozsahu rozhodnutí o povolení společnost SLOT Group, a. s., tedy žalobce b). Ministerstvo výslovně konstatovalo, že ostatní podmínky povolení sázkové hry obsažené v rozhodnutí o povolení zůstávají nadále v platnosti. Účinnosti nabylo rozhodnutí o změně zveřejněním údaje o uložení dokladu o koupi závodu do sbírky listin. Žalobce dále zdůraznil, že rozhodnutí o změně, které bylo prokazatelně vydáno a které bylo správními orgány až do dne konání kontroly (tj. po dobu více jak 4 let) plně respektováno, je platné a účinné správní rozhodnutí, o kterém platí presumpce správnosti, tudíž je ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu závazné nejen pro účastníky, ale pro všechny správní orgány, včetně žalovaného. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný nezpochybňuje, že ministerstvo vydalo rozhodnutí o změně, a to na základě společné žádosti společnosti MASOX a. s. a žalobce b), která se vztahovala ke všem sázkovým hrám. Žalovaný také nezpochybňuje, že rozhodnutí o změně bylo vyjádřením ustálené praxe ministerstva.

Žalovaný totiž své důvodné podezření o domnělém porušování zákona, pro které odňal a stále zadržuje Věci, založil výhradně na zjištění, že ve spisech ministerstva se mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, než jakým disponují žalobci, když navíc uvedená nesrovnalost má být pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí ministerstva o povolení. Žalobci si nedokáží vysvětlit, proč by mělo být v evidenci ministerstva založeno jiné znění předmětného rozhodnutí a pokud tomu tak je, nelze to jakkoli přičítat žalobci. Rozhodnutí ministerstva o změně svědčí o tom, že se na straně žalovaného nemohlo jednat o *důvodné* podezření. Žalobci také připomněli, že Ministerstvo financí společně žádosti společnosti MASOX a. s. a žalobce b) v plném rozsahu vyhovělo.

8. V projednávané věci tak nebyly naplněny zákonné předpoklady pro opatření ve smyslu § 121 ZHH a odnětí a zdržování zboží je nezákonné.
9. Žalobci dále argumentují tím, že v projednávané věci nelze opomenout, že v době přijetí Opatření byl žalobce b) (a stále je) v úpadku a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Z § 170 písm. d) INSZ přitom vyplývá, že v insolvenčním řízení se neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka. V té souvislosti odkázali žalobci na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 9. 2016, č. j. 11 VSOL 228/2015-36, podle kterého propadnutí majetku či věci mají nepochybně charakter pohledávky, na kterou se vztahuje § 170 písm. d) INSZ. Jestliže podle § 121 odst. 4 ZHH trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, nemůže být ve smyslu uvedeného účel, pro který žalovaný věci zadržuje, naplněn.
10. Současně s podáním žaloby navrhli vydání předběžného opatření spočívající v povinnosti žalovaného vrátit ve prospěch majetkové podstaty žalobce b) zadržené věci.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že listinnou i elektronickou verzi spisu vytvořil pouze na žádost krajského soudu. K žalobním bodům nejprve zdůraznil, že kontrola provozovny s názvem STAR ARENA MĚŠEC v Havířově byla realizována v rámci celorepublikové kontrolní akce vyhlášené odborem 33 Generálního ředitelství pod názvem „BUJÓN“. Přílohou pokynu k provedení kontrolní akce byl vytvořen postup při uvedené kontrolní akci, kde bylo mj. uvedeno, že *„K převedení povolení k provozování loterie společnosti SLOT a MASOX společně požádali a bylo rozhodnuto o převedení povolení. Tato žádost a následné povolení se ovšem netýkala rozhodnutí s písmeny „A“ v čísle jednacím. Podle současných informací MF nedisponuje povoleními k převodu povolení k provozování loterií. Společnost SLOT byla v rámci vedené kontroly vyzvána k doložení veškerých dokumentů opravňujících tuto společnost provozovat hazardní hry. Povolení k převodu povolení k provozování však nedoložila. Na základě již probíhající kontroly byly vyžádány veškeré dokumenty spol. SLOT k provozování loterií a jiných podobných her. Nebylo doloženo rozhodnutí o převedení povolení k provozování na jinou osobu.“* Z uvedeného důvodu před zahájením kontrolní akce a ani po zadržení technických zařízení odd. 61 Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj nevyzvalo společnost SLOT Group, a. s. k předložení originálů změnových rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5 (dále také jen „změnová rozhodnutí“), kdy mělo za to, že změnová rozhodnutí ministerstva neobsahují v textu rozhodnutí č. j. MF-105176/A/2013/34, č. j. MF-107736/A/2013/34, č. j. MF-96553/A/2013/34 a č. j. MF-84415/A/2013-34. Při vlastní kontrole byly povinnou osobou předloženy kopie změnových rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5. V průběhu kontrolní akce však oznámili příslušníci odborné podpory oddělení 331.1. GRČ vedoucímu kontrolní skupiny, že na základě informací Ministerstva financí ČR toto ministerstvo disponuje originály

změnových rozhodnutí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5 i s originálním podpisem, ale v textu nejsou uvedena rozhodnutí označená písmeny „A“. Při kontrole provozovny tak došlo k zadržení provozovaných herních zařízení, neboť zařízení provozoval provozovatel SLOT Group, a. s., ale povolení bylo vydáno společnosti MASOX a. s. Kontrolní skupina zcela odůvodněně pojala důvodné podezření, že předložená změnová rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5 neopravňují provozovatele SLOT Group, a.s. provozovat prostřednictvím loterijských terminálů hazardní hry, provozované dle rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „IVT SYNOT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „APOLLO GAMES VLT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 22. 10. 2013, č. j. MF-105176/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „MULTI LOTTO“ a rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „KAJOT VLT“.

Zjištění z průběhu správního řízení

12. Pro účely soudního přezkumu soud z podkladů předložených žalovaným zjistil, že dne 15. 2. 2020 proběhla v Provozovně žalobce b) kontrola ze strany žalovaného podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rámci níž byla kontrolovanou osobou předložena změnová rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5, přičemž žalovaný uvedl, že Ministerstvo financí neeviduje předmětná rozhodnutí v předloženém znění a tato nejsou evidována ani v systému SDSL, kontrolní skupina žalovaného nabyla důvodné podezření, že provozovaná technická zařízení jsou provozována v rozporu se ZHH a žalovaný přistoupil k Opatření spočívající v zadržení věcí podle § 121 odst. 3 ZHH. O této skutečnosti následně žalovaný dodatečně informoval žalobce a) i b). Podáním ze dne 18. 2. 2020 žalobce a) jako insolvenční správce žalobce b) podal proti Opatření námitky, které byly napadeným rozhodnutím zamítnuty. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru ve shodě s Opatřením, že kontrolní skupina zcela odůvodněně pojala důvodné podezření, že předložená změnová rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3884/2015/34-4 a č. j. MF-3884/2015/34-5 neopravňují provozovatele SLOT Group, a.s. provozovat prostřednictvím loterijských terminálů hazardní hry, provozované dle rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „IVT SYNOT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „APOLLO GAMES VLT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 22. 10. 2013, č. j. MF-105176/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „MULTI LOTTO“ a rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „KAJOT VLT“. Z podkladů předložených žalovaným dále vyplývá, že Generální ředitelství cel až dne 21. 2. 2020 zaslalo mj. žalovanému dokumenty související s kontrolní akcí „Bujón“ ve vztahu k žalobci b) – mj. také odpovědi Ministerstva financí na žádosti o informace a prověření.

Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

14. Předně krajský soud zdůrazňuje, že po důkladném posouzení věci a s ohledem na návrh žalobců na vydání předběžného opatření, dospěl k závěru, že jsou zde dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na tuto skutečnost a na to, že soud rozhodl bezodkladně ve věci samé, soud již nerozhodoval o návrhu žalobců na vydání předběžného opatření.
15. Krajský soud se dále také zabýval otázkou aktivní legitimace žalobců a dospěl v souladu s žalobní argumentací k tomu, že tato svědčí všem žalobcům. Ve vztahu k žalobci a) je zapotřebí zdůraznit, že se jedná o insolvenčního správce žalobce b) a jeho oprávnění k podání žaloby vyplývá jednoznačně z § 249 INSZ, přičemž jeho aktivní legitimaci lze dovodit z § 65 odst. 1 s. ř. s., a to bez ohledu na to, že předmětné zadržené věci byly součástí závodu, jehož vlastnictví po vydání napadeného rozhodnutí přešlo na žalobce c), neboť žalobce a) je oprávněn i povinen činit úkony týkající se práv úpadce související s majetkovou podstatou; má-li žalobce a) povinnost dle smlouvy o prodeji závodu předat zadržené věci žalobci c), je třeba přisvědčit tomu, že napadeným rozhodnutím potažmo postupem žalovaného, byl zkrácen na svých právech. Obdobná argumentace dopadá na také na posouzení aktivní legitimace žalobce b), u něhož je zapotřebí zdůraznit závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, čj. 4 As 149/2017-121, z něhož vyplývá mj. oprávnění samotného úpadce brojit proti správním rozhodnutím žalobou samostatně. Pokud se týče aktivní legitimace žalobce c), je podle krajského soudu zřejmé, že stal-li se žalobce c) vlastníkem věcí zadržených postupem žalovaného, dopadají účinky napadeného rozhodnutí na žalobce c) přímo a žalobce c) a žalobci tak svědčí aktivní legitimace ve smyslu § 65 s. ř. s., když tento správně tvrdí přímé dotčení svých práv, neboť nemůže disponovat s věcmi ve svém vlastnictví.
16. Podle § 121 ZHH

(1) Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.

(2) Dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinna zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.

(3) Proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.

(4) Zadržení věci trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržená věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.

17. Z citovaného § 121 odst. 1 ZHH jednoznačně vyplývá, že věc (tedy mj. také herní zařízení) lze zadržet pouze tehdy, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. V projednávané věci žalovaný v rámci kontroly prováděné u žalobce b) v jeho Provozovně odůvodnil naplnění podmínek § 121 odst. 1 ZHH, tedy svou *důvodnou* pochybnost tím, že provozovaná technická zařízení jsou provozována v rozporu se ZHH, když změnová rozhodnutí předložená žalobcem b) nejsou ve spisovém materiálu Ministerstva financí evidována v předloženém znění a tato nejsou evidována ani v systému SDSL. Obdobně pak argumentoval ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí, když zdůraznil, že ve změnových rozhodnutích nejsou uvedena povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry č. j. MF-84415/A/2013/34, č. j. MF-96553/A/2013/34, č. j. MF-105176/A/2013/34 a č. j. MF-107736/A/2013/34, tedy kontrolní skupina přijala důvodné podezření, že žalobce b) není oprávněn k provozování her dle rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „IVT SYNOT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „APOLLO GAMES VLT“, rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 22. 10. 2013, č. j. MF-105176/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „MULTI LOTTO“ a rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/2013/34, týkající se centrálního loterního systému s označením „KAJOT VLT“.
18. S tímto posouzením žalovaného však podle krajského soudu nelze souhlasit. Žalovaný totiž přistoupil ke zcela zásadnímu zásahu do vlastnických práv za situace, kdy měl k dispozici v zásadě dvě „verze“ změnových rozhodnutí, přičemž žalobcem b) byly v podobě ověřených kopií předloženy verze, podle nichž mu svědčilo oprávnění předmětné hry provozovat. Žalovaný pak disponoval verzemi odlišnými, a to na podkladě informací Ministerstva financí. Za této situace ale nelze zjednodušeně dospět k závěru, že žalobce b) jako držitel oprávnění k provozování hazardní hry *pravděpodobně* takovým oprávněním nedisponuje, neboť žalovaný kromě uvedeného, tedy, že existují dvě odlišné verze týchž rozhodnutí, nevyjevil žádné další bližší podstatné okolnosti, které by mohly svědčit jeho závěru. Žalovaný podle krajského soudu bezdůvodně přijal *automaticky* jako správné verze předložené ministerstvem, aniž by se jakkoli snažil zjistit příčinu odlišností jednotlivých rozhodnutí. Nesprávnost postupu žalovaného nutně umocňuje fakt, že ke kontrole (v rámci akce nazvané GŘC „Bujón“) přistoupil až po více než 4 letech od doby vydání sporovaných rozhodnutí. Jinými slovy, po celou dobu od vydání změnových rozhodnutí důvodné pochybnosti o oprávnění žalobce k provozování sporných her ze strany žalovaného nebyly. Žalovaný v napadeném rozhodnutí a už vůbec v Opatření nevysvětluje, z jakého důvodu přistoupil po takové době k tak razantním opatřením. Spokojit se rozhodně nelze ani s „dovysvětlením“ žalovaného ve vyjádření k žalobě

odkazující v zásadě na pokyn nadřízeného orgánu žalovaného. Jednak, uvedená argumentace měla být obsahem napadeného rozhodnutí a nelze k ní nyní přihlížet a jednak, ani tato argumentace obsahově není s to odůvodnit postup žalovaného. Za uvedeného stavu nelze vytýkat žalobci b), že jednal při provozování předmětných her v důvěru ve změnová rozhodnutí, která měl v držení s odkazem na presumpci správnosti správních aktů. Pokud měl žalovaný skutečně vážné pochybnosti o obsahu změnových rozhodnutí v držení žalobce b), resp. o rozsahu jeho oprávnění k provozování her, měl dát Ministerstvu financí podnět k nápravě k tomu příslušnými prostředky zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Nevysvětlena totiž zůstala otázka, jak vlastně k nastalé situaci mohlo dojít, tedy zda se jednalo o administrativní pochybení správního orgánu (pak by přicházel v úvahu např. postup ve smyslu § 70 správního řádu) a nebo jsou „ve hře“ okolnosti jiné, které by mohly svědčit např. o zpochybnění pravosti změnových rozhodnutí v držení žalobce b). Bez náležitého osvětlení těchto pro věc zcela zásadních skutečností nelze podle krajského soudu vůbec přistoupit k postupu dle § 121 odst. 1 ZHH, neboť již z povahy věci nemůže být bez toho naplněna základní podmínka, a to *důvodné* podezření. Při úvahách o *důvodnosti* podezření je totiž na místě zvažovat zejména také intenzitu pochybností kontrolujícího orgánu. Žalovaný se však při svém postupu uvedenými úvahami vůbec neubíral. Z uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nutně nezákonné; ze shodných důvodů shledal krajský soud nezákonné také Opatření žalovaného, které je podle krajského soudu nutné považovat materiálně za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Soud přisvědčuje také argumentaci žalobců stran nezákonnosti postupu žalovaného s ohledem na dikci § 170 písm. d) INSZ, včetně přílehlavé odkazu na relevantní judikaturu.

Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud s ohledem na uvedené skutečnosti žalobě vyhověl a dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného; jelikož důvody nezákonnosti shodně dopadají také na Opatření, jež je třeba považovat materiálně za prvostupňové rozhodnutí, přistoupil krajský soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. také ke zrušení Opatření. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení mezi žalobci a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci byli v řízení procesně úspěšní a vzniklo jim tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož náklady každého z žalobců jsou tvořeny pouze zaplaceným soudním poplatkem, uložil soud žalovanému uhradit každému ze žalobců a), b) a c) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. června 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu